

seu vessant científic i social, vull destacar també el sentiment de pertànyer a aquest país nostre, ja des de les seves primeres publicacions que féu, a principis dels anys setanta, a la revista *Miscelánea Zoológica*, del Museu de Zoologia de Barcelona, o a la revista *Zoo*, del nostre zoològic. Malgrat la seva vida «nòmada», em consta que no ha perdut mai aquest sentiment i esperit. Sempre ha respost amb entusiasme, tot i les seves múltiples obligacions, a les crides que se li han fet des d'aquí per a venir i participar en la nostra vida científica i cultural. Així, per posar tan sols alguns exemples, el 1982 el tinguérem aquí en el simposi per a commemorar el centenari de la mort de Darwin, en la inauguració de la nova Facultat de Biologia de la Universitat de Barcelona. El 1985 vingué al curs sobre idees heterodoxes en evolució que s'organitzà a Barcelona sota els auspicis de la Universitat Menéndez Pelayo. El 1988 vingué a Banyoles a participar en el Congrés sobre Biologia de Poblacions i Evolució. Aquest any (1994) l'hem tingut a Bellaterra, a la Universitat Autònoma, en un simposi sobre biologia evolutiva. En fi, mai no ha fallat quan l'hem cridat, i si això és així, no és tan sols per l'interès científic de les trobades, sinó també per raons culturals i personals més pregones. Sé que li agrada recordar que és accionista (i durant un temps fou compromissari de la Junta Directiva) del Joventut de Badalona, i un detall, tal vegada anecdòtic, que voldria esmentar aquí, ja per acabar, és que no ha deixat mai d'usar, ni als Estats Units ni a Madrid, el seu nom de pila català, tot i que hagués estat molt fàcil fer-se dir Peter o Pedro Alberch i, potser, fer-se escoltar millor allà amb aquests noms. Segurament tampoc no li calia. En definitiva, jo no tinc cap dubte que serà una incorporació excel·lent com a membre corresponent de l'Institut d'Estudis Catalans.

ÀNGEL PELLICER I GARRIDO

Presentat per Josep Carreras i Barnés

El passat mes d'octubre, en aquesta mateixa sala, feia la conferència inaugural del curs 1994-1995 de la Societat Catalana de Biologia aquell a qui avui, en nom de la Secció de Ciències Biològiques de l'Institut, tinc la satisfacció de proposar a aquest Ple com a membre corresponent: el senyor Àngel Pellicer i Garrido.

Àngel Pellicer va néixer a Tarragona el 5 d'agost de 1948. Va estudiar el batxillerat a Tarragona i va realitzar els estudis de llicenciatura a la Universitat de València, des del 1965 al 1971. L'any 1971 es va

traslladar a Madrid, a l'Institut Gregorio Marañón del Consell Superior d'Investigacions Científiques on, sota la direcció de la doctora M. Luisa Salas, va realitzar els treballs de la seva tesi doctoral sobre les polimerases de cèl·lules normals i cèl·lules transformades per virus oncogènics. Cinc anys més tard, l'any 1976, va obtenir el grau de doctor. El mateix any 1976, Àngel Pellicer es va traslladar a l'Institut de Recerca del Càncer de la Universitat de Columbia de Nova York on, com a becari postdoctoral, va realitzar recerca sobre genètica biomolecular i, en particular, sobre la transferència gènica durant quatre anys. Els tres primers anys va gaudir d'una beca del Comitè Conjunt Hispanoamericà de Ciència i Tecnologia, i el quart any, d'una beca del Consejo Superior de Investigaciones Científicas.

Finalitzat el període de formació postdoctoral l'any 1980, Àngel Pellicer va ser contractat com a professor assistent del Departament de Patologia del Centre Mèdic de la Universitat de Nova York. L'any 1986 va ser contractat com a professor associat i l'any 1991 com a catedràtic del mateix Departament, càrrec que ocupa actualment. Des de la seva incorporació al Centre Mèdic de la Universitat de Nova York, Àngel Pellicer ha desenvolupat diversos temes de recerca de biologia molecular relacionats, fonamentalment, amb la regulació de la proliferació i diferenciació cel·lulars i amb els mecanismes moleculars de l'oncogènesi.

Com a fruit del seu treball, ha realitzat importants aportacions àmpliament reconegudes per la comunitat científica internacional. Fins a finals de 1994, Àngel Pellicer havia publicat vuitanta-dos articles a les més prestigioses revistes internacionals de l'especialitat, a sis d'elles com a primer autor i quaranta-nou articles com a cap de grup. Al mateix temps, Àngel Pellicer ha impartit docència en cursos per a estudiants graduats sobre biologia, oncologia vírica, oncologia molecular i genètica humana. Com a membres del seu equip de recerca s'han format tres becaris, nou estudiants graduats i quinze estudiants postdoctorals.

Àngel Pellicer és membre de diverses societats científiques, entre elles l'Associació Americana per a l'Avanç de la Ciència i l'Acadèmia Internacional d'Oncologia, i és editor associat de la prestigiosa revista *Cancer Research*.

Ha rebut diversos premis. Cal esmentar, entre els espanyols, el Premi Duran Reynals per a joves científics dedicats a la investigació del càncer, compartit amb Barbacid i Perucho l'any 1984, la Medalla de l'Orden Civil de Sanidad, l'any 1985, el Premio de Investigación

Marqués de Valdecilla, l'any 1987, i el Premio de Investigación de la Asociación Española contra el Cáncer, l'any 1988.

Des de l'any 1983 és membre del Consell Científic del Fons d'Investigacions Sanitàries de la Seguretat Social i des de l'any 1991 és membre corresponent de la Reial Acadèmia de Medicina de València.

El doctor Àngel Pellicer manté vinculacions estretes amb el món científic català, ens visita amb freqüència, quatre o cinc vegades cada any. Ha participat en diversos cursos, entre d'altres, els cursos organitzats per un altre membre corresponent de l'Institut, el doctor Joan Massagué, els anys 1991 i 1993 a la Universitat Menéndez Pelayo, a Barcelona, i en el curs que sobre la bioquímica clínica ha organitzat Eduard Salses aquest any al Palau de les Heures.

Ha fet nombroses conferències i seminaris en diferents departaments de la Universitat Autònoma de Barcelona i de la Universitat de Barcelona, als instituts del Consell Superior d'Investigacions Científiques i a centres hospitalaris com l'Hospital Clínic i Provincial de Barcelona.

Per acabar, vull destacar que en el laboratori d'Àngel Pellicer s'han format un doctor i dos graduats, ja doctors, que actualment realitzen el seu treball de recerca a Catalunya. Si en el moment oportú aquest Ple accepta la proposta que avui fa la Secció de Ciències Biològiques, seran membres corresponents de l'Institut els dos catalans que, treballant fora de Catalunya, més destaquen a escala internacional entre els investigadors d'aquest camp tan prometedor de les bases moleculars de l'oncogènesi: Joan Massagué i Àngel Pellicer.